

Ragnhild Andersen: Jeg hørte, at de herrer ministre lo. Det var spørgsmålet om stikkere og angivere i tyskertiden. Jeg var endnu på fri fod i 1941. Nu kan De jo ransage mellem Deres ministerkolleger, hvem der ikke veg tilbage for at angive mig på en faglig kongres i august 1941, så kan de herrer fortsætte deres latter; hvis De tror, at det tjener socialdemokratiske ministre til gavn og ære, tager De fejl. (*Afbrydelse:* Var det ikke bedre, at Martin Nielsen svarede?). Jeg svarer for mig, og jeg ved besked, og jeg kan dokumentere, hvis det ønskes.

Første næstformand (Arnth Jensen): Det ærede medlem fru Alvilda Larsen har ordet. (*Aksel Larsen:* Jeg har bedt om ordet for en kort bemærkning!). De korte bemærkninger til ministrenes taler vil komme i ordførernes række.

Alvilda Larsen: Jeg vil gerne allerførst tillade mig at stille et spørgsmål til den højtærede udenrigsminister, et spørgsmål, som har været rejst tidligere i denne debat, men hvorpå den højtærede udenrigsminister gav et utilfredsstillende svar. Det spørgsmål, jeg vil stille, har relation til pagtens artikel 6, der taler om, hvad der skal betragtes som væbnet angreb, og hvor der tales om, at angreb på nogen af deltagernes skibe, flyvemaskiner el. lign. er at betragte som væbnet angreb. I denne forbindelse sagde det ærede medlem hr. Bomholt i dag og den højtærede udenrigsminister i går, at ikke enhver lille episode vil kræve væbnet aktion. Det blev gentaget i dag af den højtærede udenrigsminister, at det er ikke enhver lille episode, der vil kræve en væbnet aktion. Jeg vil gerne spørge den højtærede udenrigsminister, som tillægger den amerikanske udenrigsminister Dean Achesons ord stor vægt, i hvert fald når det gælder baserne på Grønland, om der ikke skal tillægges den amerikanske udenrigsminister hr. Achesons ord vægt, hvad angår hans definition af artikel 6? Den amerikanske udenrigsminister erklærede så sent som på en pressekonference den 19. marts, at et angreb på en amerikansk flyvemaskine, der flyver på luftbroen til Berlin over sovjetrussisk besat område, vil blive betragtet som væbnet angreb ifølge pagtens definition. Et angreb på en amerikansk flyver over russisk besat område i Tyskland betyder væbnet aktion. Det var noget ganske andet, den højtærede udenrigsminister gav udtryk for i sin forelæggelsestale og i sit svar i dag.

Dernæst vil jeg stille yderligere et spørgsmål vedrørende oprustningen og de forpligtelser, der påhviler deltagerlandene. Den højtærede udenrigsminister har her sagt, at der ikke påhviler os større forpligtelser end dem, vi selv vil påtage os. Jeg vil gerne have lov til at spørge, hvordan man så skal definere og udlægge det, der står i artikel 9 angående det råd, der skal oprettes, de underinstitutioner under dette råd, som skal oprettes, den forsvarskomité, som skal oprettes, og som skal afgive indstilling om forholdsregler til gennemførelse af bestemmelserne i artiklerne 3 og 5? Jeg kan ikke finde denne indstilling om forholdsregler stemmende overens med den frihed til selv at afgøre, hvor meget vi vil opruste eller ikke opruste, som skulle følge af den højtærede udenrigsministers erklæring.

Dernæst vil jeg tillade mig at komme med nogle enkelte bemærkninger. I en så vigtig sag som den, Danmark behandler i dag, finder jeg det nødvendigt, at der ikke blot holdes taler af ordførerne i udenrigspolitiske spørgsmål og udenrigsministeren, men at ethvert medlem af dette høje ting lader sin røst høre og gør rede for sit standpunkt til den ændring, den alvorlige ændring i Danmarks udenrigspolitik, vi nu er i færd med at gennemføre. Vor rette stilling til freden bestemmes ikke alene af, hvor mange gange vi tager ordet fred i vor mund. De, der gennem tiderne har påbegyndt krige, har aldrig sagt krig, men fred, og den hollandske dronnings julebudskab for nylig var fred. Denne fred bestod i, at hun lod bomberne regne ned over det indonesiske folk. Handlingerne, kendsgerningerne og ikke ordene er afgørende for vor stillingtagen til den militærpagt, der er på dagsordenen i dag.

De samme forhandlinger, som vi nu fører her i dag, førtes for ganske få dage siden i det italienske parlament. Det får mig til at tænke på, om det er mig eller andre, der er svag i geografien. Atlantpagtens formålsparagraf taler om det nordatlantiske områdes velfærdsstabilitet. Ikke des mindre er det allerede nu Italien, som dog mig bekendt ligger midt i Middelhavet, hvis tilslutning er aktuel. Endvidere vil jeg gøre opmærksom på, at pressen i de sidste måneder har talt om forhandlinger og forberedelser til en østasiatisk blok. De ærede kvindelige og mandlige folketingsmedlemmer bør tage landkortet frem og se på området for disse militærpagter som Atlantpagten og andre på kortet, og de vil da se, at der på landkortet tydeligt fremtræder en ring, der nu lægger sig omkring Sovjetunionen og de folkedemokratiske stater i